

Peru: Ackumulerad vrede

Protesterna i Peru är resultatet av en ackumulerad vrede

Héctor Béjar Rivera ? författare, universitetsprofessor och före detta utrikesminister i Peru från juli till augusti 2021, i Pedro Castillos regering ? menar att protesterna i hans land har sin historiska upprinnelse i den vrede och diskriminering hans folk känner.

Den peruanska republiken har ett bristfälligt ursprung, skrev han till Granma via nätet: När den grundades blev inte de 20 000 svarta slavarna, av vilka många hade kämpat som soldater i San Martíns och Bolívars befrielsearméer, införlivade som medborgare, inte heller de inhemska gerillasoldaterna, eller ursprungsfolken, som utgjorde 90 procent av befolkningen och som hade lett otaliga uppror mot kolonialismen, inte heller de unga, eftersom det fastställdes att man var medborgare först från 24 års ålder, och inte heller kvinnorna.

Den första konstituerande kongressen 1822 bestod endast av katolska präster, soldater och jurister. Den peruanska republiken föddes handikappad, socialt svag, blind för den sociala verkligheten och döv för folkets krav, som alltid möttes med förtryck, massakrer och förföljelse.

Bortsett från smärre förändringar och utvidgningar har denna situation fortsatt under republikens 200 år, och har nu hamnat i kris.

Man accepterade successivt att analfabeter, kvinnor och ungdomar från 18 års ålder fick rösta, men aldrig har någon från den andinska ursprungsbefolkningen, svart eller från Amazonas fått plats i republikens kongress. Demokratin monopoliserades av oligarkins partier eller städernas medelklass.

Förfallet och korruptionen i detta system, som nu är uttömt, har orsakat ett allmänt uppror av sociala organisationer av olika slag: bondepatruller i norra delen av landet, quechua- och aymara-samhällen i söder, handlare på de populära marknaderna, transportarbetare, universitetsstudenter, lärare ? tusentals människor, män och kvinnor i alla åldrar, har självständigt gjort egna upprop, vilket vida överträffar initiativet från vänsterpartierna.

Grunden för denna mycket breda rörelse bygger på resolutioner i grannskap och kollektiv av olika slag, som varken har eller accepterar den traditionella politikens klassiska ledare.

Som bekant utlöstes den nuvarande folkliga explosionen av den olagliga avsättningen av president Pedro Castillo av de högerextrema grupper som har erövat kongressen. Vreden exploderade ytterligare när Dina Boluartes regering svarat på protesterna med att mobilisera armén, som har dödat mer än 60 personer genom att skjuta tårgasbomber och skarp ammunition mot människorna.

Hur bedömer du styrkeförhållandet på kontinenten med tanke på USAs herravälde?

Det finns inga gynnsamma styrkeförhållanden för folken i Latinamerika och Karibien mot USAs hegemoni, som blockerar Kuba och Venezuela och konspirerar mot Nicaragua.

Det blev ingen fortsättning på Simón Bolívars önskan om integration. Regeringarna har agerat som enskilda stater, så som har varit karakteristiskt för vår subkontinent sedan den misslyckade Panama-kongressen 1826.

Det är nödvändigt att påskynda de partiella integrationsprocesserna i Andinska nationsgemenskapen, Mercosur, Unasur, Celac och andra organ som knyter oss samman som en överstatlig identitet annorlunda än USA och Kanada.

Vad kan processerna på Kuba, i Venezuela, Bolivia och Nicaragua betyda i detta latinamerikanska sammanhang?

Informationen om dessa fyra länder döljs eller förvrängs av medierna, som är i händerna på reaktionära monopol. Kalla krigets politik, som delar upp världen i goda och onda, har återvänt.

Men trots denna journalistiska och informationsblockad känner breda folkliga och ungdomssektorer sympati, solidaritet och stöd för dessa revolutionära processer, som är lärdomar att dra under kampen för ett system som skiljer sig från den korrupta och brutala kapitalism som råder.

Fidel, Che, Allende och många andra revolutionära ledare och martyrer är i dag ikoner och föredömen som breda folklager i de latinamerikanska länderna följer.

Nuria Barbosa León, Granma 230404 /cv

Las movilizaciones en Perú son resultado de una indignación acumulada

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg **40 54 11 – 0**

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

(150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande)

– samma swish/pg som ovan